

1. А дня першого в тижні, рано вранці, як ще темно було, прийшла Марія Магдалина до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений.
2. Тож біжить вона та й прибуває до Симона Петра, та до другого учня, що Ісус його любив, та й каже до них: Взяли Господа з гробу, і ми не знаємо, де поклали Його!
3. Тоді вийшов Петро й другий учень, і до гробу пішли.
4. Вони ж бігли обидва укупі, але другий той учень попереду біг, хутчіш від Петра, і перший до гробу прибув.
5. І, нахилившись, бачить лежить плащаниця... Але він не ввійшов.
6. Прибуває і Симон Петро, що слідком за ним біг, і входить до гробу, і плащаницю оглядає, що лежала,
7. і хустка, що була на Його голові, лежить не з плащаницею, але осторонь, згорнена, в іншому місці...
8. Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, і ввірував.
9. Бо ще не розуміли з Писання вони, що Він має воскреснути з мертвих.
10. І учні вернулися знову до себе.

11. А Марія стояла при гробі назовні та й плакала. Плачучи, нахилилась до гробу.

12. І бачить два Анголи, що в білім сиділи, один у головах, а другий у ніг, де лежало Ісусове тіло...

13. І говорять до неї вони: Чого плачеш ти, жінко? Та відказує їм: Узяли мого Господа, і я не знаю, де Його поклали...

14. І, сказавши оце, обернулась назад, і бачить Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус...

15. Промовляє до неї Ісус: Чого плачеш ти, жінко? Кого ти шукаєш? Вона ж, думаючи, що то садівник, говорить до Нього: Якщо, пане, узяв ти Його, то скажи мені, де поклав ти Його, і Його я візьму!

16. Ісус мовить до неї: Маріє! А вона обернулася та по-єврейському каже Йому: Раббуні! цебто: Учителю мій!

17. Говорить до неї Ісус: Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!

18. Іде Марія Магдалина, та й учням звіщає, що бачила Господа, і Він це їй сказав...

19. Того ж дня першого в тижні, коли вечір настав, а двері, де учні зібрались були, були замкнені, бо боялись юдеїв, з'явився Ісус, і став посередині, та й промовляє до них: Мир вам!

20. І, сказавши оце, показав Він їм руки та бока. А учні зраділи, побачивши Господа.

21. Тоді знову сказав їм Ісус: Мир вам! Як Отець послав Мене, і Я вас посилаю!

22. Сказавши оце, Він дихнув, і говорить до них: Прийміть Духа Святого!

23. Кому гріхи простите, простяться їм, а кому затримаєте, то затримаються!

24. А Хома, один з Дванадцятьох, званий Близнюк, із ними не був, як приходив Ісус.

25. Інші ж учні сказали йому: Ми бачили Господа!... А він відказав їм: Коли на руках Його знаку відцвяшного я не побачу, і пальця свого не вкладу до відцвяшної рани, і своєї руки не вкладу до боку Його, не вірую!

26. За вісім же день знов удома були Його учні, а з ними й Хома. І, як замкнені двері були, прийшов Ісус, і став посередині та й проказав: Мир вам!

27. Потім каже Хомі: Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої подивись. Простягни й свою руку, і вклади до боку Мого. І не будь ти невіруючий, але віруючий!

28. А Хома відповів і сказав Йому: Господь мій і Бог мій!

29. Промовляє до нього Ісус: Тому ввірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!

30. Багато ж і інших ознак учинив був Ісус у присутності учнів Своїх, що в книзі оцій не

записані.

31. Це ж написано, щоб ви ввірували, що Ісус є Христос, Божий Син, і щоб, віруючи, життя мали в Ім'я Його!